

Landsstingsmand for 1ste Kredts (David). Vi vare enige om at foreslaae optaget den nu bestaaende Regel, at i Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget, men vi vare enige, troer jeg, af forskjellige Grunde. Jeg vilde have en saadan Bestemmelse indført for at sikke, at en Afgjorelse af Sagen strax kunde finde Sted, medens det for det ærede Medlem var om at gjøre at faae lagt en større Myndighed i Formandens Haand, og dette forekommer det mig ogsaa, det ærede Medlem har vist var hans Hensigt ved at stille sit Forslag under Nr. 25, hvorefter en Sag, naar den ikke bliver afgjort i det første Møde, fordi den har lige mange Stemmer for og imod sig, og den ligeledes i et andet Møde faaer lige mange Stemmer for og imod sig, skal afgjøres ved Formandens Stemme. Det kunde, da jeg er enig i, at Formandens Stemme i Tilfælde af Stemmelighed strax burde gjøre Udslaget, synes, at jeg ogsaa maatte være enig med det ærede Medlems Forslag, men det er jeg aldeles ikke. Sagen er, at jeg vil, at der kan finde en Afgjorelse Sted strax. Men ved dette Forslag under Nr. 25 vil der snarere gives de communale Myndigheder Anviisning paa at udsætte Sagen end paa at afgjøre den. Efterat jeg nu har hørt det ærede Medlems sidste Udtalelse, troer jeg imidlertid nok at kunne blive enig med ham; thi da udtalte han, som jeg troer, foranlediget af det Foredrag, som vi hørte af det ærede 5te Medlem for 2den Kredts (Hassel), som ganske bestemt modsatte sig Forslaget af den Grund, at han ikke vilde have lagt en større Myndighed i Formandens Haand, at det ikke var hans Mening at give Formandens Stemme en større Vægt. Jeg troer altsaa, at det ærede 7de Medlem for 1ste Kredts (David) og jeg i Grunden ere enige, og medens jeg rigtignok vil stemme imod hans Forslag, antager jeg dog, at vi kunne blive enige om et andet Forslag, ligesom jeg ogsaa haaber, at jeg kan blive enig med det ærede Medlem for 5te Kredts og tillige med den høitagtede Minister, da vi jo Alle ønske at faae en Bestemmelse, hvorefter der kan finde en endelig Afgjorelse Sted strax. Jeg vil stemme imod det Forslag, der er stillet af det ærede 7de Medlem for 1ste Kredts (David), i det Haab, at den ærede

Minister, da han jo har antydet at ville stille flere Forslag til 3die Behandling, da ogsaa vil stille et Forslag om, at Lodtrækning skal gjøre Udslaget i det Tilfælde, at Stemmerne staae lige; derved vil der kunne tilveiebringes en veiblilkelig Afgjorelse, og vi faae saaledes Alle en Bestemmelse i den Retning, som vi ønske det.

Krieger: Jeg havde haabet, at dette Spørgsmaal havde fundet sin Afgjorelse ved den Afstemning, der fandt Sted med Hensyn til Sogneforstanderskaberne; men da jeg seer, at det fremdeles foreligger, saa skal jeg dog tilslutte mig at sige nogle Ord derom. I de Bemærkninger, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, fremsførte, og hvorved han gav Anviisning paa Lodtrækning som en Afgjorelsesmaade, laa der en Erkjendelse, som jeg glæder mig over, nemlig den, at man, hvor der skal handles, ikke kan lade sig nøie med at komme til det negative Resultat, at der ingen Beslutning fattes; det kan jo vel kaldes en formel Afgjorelse, men det er ligesaa vist, at ingen Mennefsjæl kan være tilfreds med et saadant Resultat. Men det maa jeg dog tilføje, at det, at benytte Lodtrækning som Afgjorelsesnorm ved sliche Spørgsmaal, altsaa lade det være et reent Lotteri, det er rigtignok en Afgjorelsesform, som vilde forekomme mig i allerhøieste Grad uheldig. Det forekommer mig, at dette maatte man kun kunne gribe til, naar man vilde styde de ligesfremme Consequenser af enhver virkelig Ordning bort. Overalt, hvor der finder en Styrelse Sted, hvor der altsaa er en Formand — jeg troer, at vi Alle ere enige i, at en Formand ikke vel vil kunne undværes — og hvor man efter gjentagne Overveielser ikke kan komme til et bestemt Resultat, fordi Stemmerne for og imod staae lige, men hvor man dog er enig om, at der skal handles, der troer jeg, at det ligger i Forholdenes Natur, at det er Formandens Stemme, som i saadanne Tilfælde maa gjøre Udslaget med Hensyn til at træffe en endelig Afgjorelse; og naar en Sag blot udsættes nogen Tid, saa vil der ogsaa findes saa mangfoldige Veie til at komme til en Overenskomst, at det Ubehagelige, der kan være for Formanden derved, i de allerfleste Tilfælde kan undgaaes.